

Ježíšovo evangelium o Království

Jedním z nejpozoruhodnějších jevů v dějinách lidského myšlení je způsob, jakým může být to, co je zřejmé, skryto jak učenci, tak laikovi. Dějiny křesťanského myšlení jsou toho názorným příkladem. Sám Ježíš neustále učil, že jeho evangelijní poselství bude skryto masám, jejichž mysl bude zaslepena protichůdnými zájmy, které je budou zaměstnávat a bránit úplné oddanosti vůči němu (Mt 13:11-17).

Významný německý exegeta E. Haenchen v souvislosti s kázáním prvotní apoštolské církve uvedl: "Kázání o Božím království *zjevně* odkazuje na Boží království, které začne parousií [druhým příchodem Ježíše]." Na jiném místě téhož komentáře (ke Sk 28:23) konstatuje, že "Království Boží samo o sobě popisuje celé křesťanské hlásání" (*Acts of the Apostles*, Hermeneia, 1971, s. 141).

Zatímco evangelium o Království je ústředním pojmem Ježíšova kázání a kázání apoštolů a "Boží království" se vztahuje k apokalyptickému Království, které má být nastoleno při druhém příchodu, široké veřejnosti byla vštěpována zcela jiná představa. Pro liberály je Boží království sociální program nebo duchovní společenství, kterému se věřící těší již nyní. Pro fundamentalisty je Království buď vylepšená americká společnost, nebo blaženost v nebi v okamžiku smrti.

Žádnou z těchto definic Království nelze uvést do souladu s důkazy Nového zákona. Víra, jak ji hlásal Ježíš, je tedy zkreslená ve své podstatě. Evangelium, jak ho učil Ježíš, bylo potlačeno.

Křesťanská víra

Taková nespravedlnost vůči historickým záznamům křesťanské víry¹ vyžaduje naléhavé veřejné vyšetřování. Je doložitelným faktem, že přední současní mluvčí křesťanské víry přiznávají, že nehlásají evangelium o Království (viz Anthony Buzzard, *Our Fathers Who Aren't in Heaven*, s. 29-34), ačkoli uznávají, že Ježíš je vždy hlásal. Tento ohromující rozpor mezi tím, co se vydává za Ježíšovo učení, a tím, co Ježíš skutečně učil, si zaslouží co nejširší odhalení.

Restoration Fellowship doufá, že přispěje k nápravě historické a duchovní nespravedlnosti vůči muži, kterého mnozí považují za Mesiáše a Spasitele. Pro ostatní, kteří v současné době nemají pochopení pro Ježíšovy nároky, bude zjištění, že jeho poselství bylo od druhého století značně zkresleno, zajímavou záležitostí.

Díky práci církevních historiků si můžeme být jisti, že Ježíš nejen hlásal Království jako jádro svého poslání (Lk 4:43), ale že Královstvím myslel to, co každý, kdo patřil k jeho židovskému dědictví, totiž "světovou říši Boží, Boží vládu namísto každé pozemské monarchie. To bude dokonale uskutečněno, plně nastoleno – zde na zemi" (F. C. Grant, *Ancient Judaism and New Testament Christianity*, s. 114-115).

Taková vize božské světové říše byla vskutku vizí všech izraelských proroků. Jejich poselství Ježíš pouze potvrdil, umocnil a učinil předmětem své naléhavé výzvy k pokání vzhledem k nadcházející velké události.

¹ Křesťanské poselství je jednoduché

Poselství o Království

Je otázkou prosté upřímnosti, aby křesťané, kteří se hlásí ke Kristu, přijali ve víře poselství, které on a po něm apoštolové hlásali. Je zřejmé, že současní evangelisté nepředávají evangelium o Království.

Poselství o spáse zredukovali na víru v odpuštění hříchů a Ježíšovo vzkříšení. Vynechávají však základ spásy, který spočívá v pokání a přijetí evangelia o Božím království ve víře (Mk 1:14-15; Sk 8:12; 19:8; 20:25; 28:23, 31 atd. a pod jinou terminologií jako "slovo", "evangelium", "tajemství", "pravda" atd. ve zbývajících dokumentech NZ).

Existuje mimořádná anomálie, kterou vytváří rozdíl mezi tím, co NZ představuje jako víru, a tím, jak je běžně chápána. To lze vysledovat, jak dokládá mnoho

významných teologů a historiků, v osudovém smíšení řeckého pohanství s ranou hebrejskou vírou. Toto míšení začalo ve 2. století, po smrti apoštolů a podle jejich předpovědi (Sk 20:29-31; 2 Pet 2:1-3).

Z mnoha zdrojů jsme doložili, že právě taková hellenizace původní víry skutečně přemohla původní evangelijní poselství o Království (viz *Our Fathers Who Aren't in Heaven*, str. 259-267). To, že to není známo milionům nic netušících návštěvníků církve, ukazuje na potřebu širokého zveřejnění.

Důsledky tohoto původního odklonu od Pravdy jsou patrné v roztržitém současném křesťanství na množství různých denominací. Nic nemůže být víc blahodárné než uznání neuspokojivého stavu a návrat k čistému Ježíšovu evangeliu, pokud jde o Boží království.